

Harald Voetmann

Foto: Morten Holtum

Historiske personligheder har det med at dukke op i Voetmanns forfatterskab. I hans seneste roman, *Syner og Fristelser* fra 2015, går vi igennem Himmel og Helvede sammen med den tyske benediktinermunk Othlo St. Emmeram og dennes følgesvend; og i tidligere romaner stifter man som læser bekendtskab med den romerske naturhistoriker Plinius den Ældre i romanen *Vågen*, og den danske astronom Tycho Brahe er omdrejningspunktet i *Alt Under Månen* fra 2014.

Voetmanns forfatterskab er ofte karakteriseret ved at udforske menneskets dyriske side – ofte i en konflikt med det civiliserede samfund, som mennesket indgår i. Væsker som pis og sæd med mere indhyller værkerne i en klam æstetik, men den er vel at mærke ikke uden poesi. Selvom mennesket ikke altid fremstilles i et særligt kønt lys, så beskrives deres liv og levned med en syret poetisk prosa, der hæver teksterne op på et niveau, hvor selv det afskyvæggene bliver smukt.

Uddrag fra *Syner og Fristelser*:

Himlens by er tyst og lys

men byen i Helvede

Antiherusalem

er altid travl og mørk.

I denne by findes ingen bolig og ingen hvile. Kun værksteder, smedjer, ergastler, slagterier, lagre, systuer, stenbrug, arkiver, garvergrotter, smeltehaller, bordeller, feltkøkkener, kraner, møller og stilladser. Men intet af alt dette er bestandigt. Det hele er en byggeplads, og der ombygges altid efter de infernalske bygmestres gnidrede tegninger det, der var bordeller i ågr, er i morgen biblioteket her arbejdets uafledeligt og i mørke. Der skal bygges katedraler til den store modstanders ære. Men fordi intet andet en mørket og arbejdet har bestandighed i byen, rives katedralerne ned, så snart de er bygget, og deres vældige sten hamres itu, så de ikke kan benyttes til bygningen af

andet. Dumme munkemænd som dig er de trækdyr, der slæber kærrene med sten af sted. Såfremt deres synder ikke gør dem fortjent til en tjans, der er værre.

Harald Voetmann læser op til Løve's Litterære Dage den 29. april 2016 kl. 18:15.